

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VII. An vnus possit alteri mereri primam gratiam, & alia dona ad salutem necessaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO VII.

*AN VNUS POSSIT ALTERI MERERI PRIMAM GRATIAM,
& ALIA DONA AD SALUTEM NECESSARIA.*

Qvæstio intelligi debet de puro homine; certum est enim Christum Dominum potuisse ratione vnionis hypostaticæ de condigno pro alijs mereri, & de facto nobis quascunque gratias fuisse promeritum, vt in tract. de Incarn. diximus. Intelligi etiam debet secundum legem Dei ordinariam, & posito rerum statu, qui nunc est; quia nihil repugnat, si Deus ita vellet, talem ac tantam gratiam puro homini concedi, vt accedente præsertim Dei pacto, & promissione, non tantum sibi, sed etiam alijs mereri aliquid de condigno posset.

Hæc obseruatione præmissâ, pro quæstionis propositæ resolutione dicendum 1. purum hominem nullam posse gratiam alteri de condigno promereri. Ita S. Th. q. 114. a. 6. probatur ex eo, quod dicitur 2. Cor. 5, & passim in alijs scripturæ locis, vnumquemque recepturum, prout egerit ipse, non alter pro eo; vnde S. Hier. in cap. 25. S. Matth. *Vnusquisque, inquit, pro operibus suis mercedem accipiet*: & S. Aug. tractat. 102. in S. Ioann. explicans hæc Christi Domini verba: *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Exaudiuntur, inquit, omnes Sancti pro seipsis, non autem pro omnibus exaudiuntur, vel amicis, vel inimicis suis, vel quibuslibet alijs; quia non utcumque dictum est (dabit) sed dabit vobis.*

Dicendum 2. posse vnum alteri primam gratiam aliisque dona de congruo mereri. Constat imprimis ex scriptura. Iob. 42. *Iob seruus meus orabit pro vobis; faciem eius suscipiam, vt non vobis imputetur stultitia*: S. Iacob. 5. *Orate pro inuicem, vt saluemini.* Constat deinde ex praxi vniuersæ Ecclesiæ, in qua hæc pia consuetudo semper viguit, vt fideles pro inuicem orarent; vnde S. Aug. serm. 90. de diuersis c. 10. *Si martyr Stephanus non orasset, Ecclesia Paulum hodie non haberet.*

V 2

Est

Est autem hinc obseruandum, vnum alteri primam gratiam sanctificantem, aut illius augmentum nō aliter mereri etiam de congruo posse, nisi in quantum meretur illi gratias actuales, aut alia media, quibus ad illam gratiam aut eius augmentum disponatur, vt autem eiusmodi sequatur effectus, opus est, vt is, qui pro altero meretur, opus illud bonum, quo meretur, saltem interpretatiuè referat ad hunc finem: requiritur etiam praterea, vt is, in cuius gratiam opus illud bonum dirigitur, nullum eius effectui obicem ponat.

Porro cum hoc meritum (sicut diximus) quādam solū congruentiā & conuenientiā, non verò vllā Dei promissione innitatur, fieri etiam aliquando potest, vt effectum suum non consequatur, cum possint esse aliæ rationes, ob quas magis conueniens sit, vt Deus bona illa non conferat, quæ vnus alteri impetrare ac promereri intendit; hinc apud Ierem. cap. 51. dicebat Deus: *Si scierit Moyses & Samuël coram me, non est anima mea ad populum istum.*

Atque hactenus de gratia diuina eiusque effectibus, ad ipsius gratiæ omniumque eius effectuum authoris, & largitoris maiorem gloriam.

FINIS.